ชื่อเรื่อง ความยั่งยืนในการใช้ที่คินภายใต้ระบบการผลิตแบบซ้ำซาก :

กรณีศึกษาเกษตรกรหมู่บ้านกาคฮาว อำเภอแม่ริม

จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นางสาวทิพวัลย์ พลภักดี

ชื่อปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการใช้ที่คินและการจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ประธานกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์บรรพต ตันติเสรี

บทคัดย่อ

การศึกษาความยั่งยืนในการใช้ที่ดินภายใต้ระบบการผลิตแบบซ้ำซาก: กรณีศึกษา
เกษตรกรหมู่บ้านกาดฮาว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็น
ของเกษตรกรต่อปัจจัยการผลิตที่ทำให้เกิดความซ้ำซากในการผลิต 2) ศึกษาระบบผลิตทาง
การเกษตรของเกษตรกร 3) ประเมินความยั่งยืนในการใช้ที่ดินภายใต้ระบบผลิตทางการเกษตรโดย
ใช้ตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรการเกษตร จากแบบสอบถามเกษตรกรที่ทำการผลิต
ในไร่นา จำนวน 86 ตัวอย่าง

ผลการศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรหมู่บ้านกาดฮาวต่อปัจจัยการผลิต ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านที่ดิน ปัจจัยด้านทุน ปัจจัยด้านแรงงาน และปัจจัยด้านเกษตรกร ที่มีผลต่อการผลิตแบบ ซ้ำซาก พบว่า ปัจจัยด้านที่ดิน เกษตรกรมีความคิดเห็นว่ามีผลต่อการผลิตแบบซ้ำซากอยู่ในระดับ น้อย คิดเป็นร้อยละ 44.1 ส่วนปัจจัยด้านทุน ปัจจัยด้านแรงงานและปัจจัยด้านเกษตรกร มีความ คิดเห็นว่ามีผลต่อการผลิตแบบซ้ำซากอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.3 52.3 และ 50.8 ตามลำดับ

ระบบการผลิตของเกษตรกรบ้านกาคฮาว มีการผลิตพืชสำคัญ 3 ชนิค คือ ข้าว ถั่ว เหลือง และยาสูบ การผลิตมีข้าวเป็นพืชหลัก เกษตรกรนิยมปลูก ได้แก่ พันธุ์ข้าวสันป่าตอง 1 และ กข.6 เพื่อขายและเก็บไว้บริโภคในครัวเรือน รองลงมาได้แก่ ถั่วเหลืองปลูกเพื่อเป็นพืชเศรษฐกิจ ร่วมกับยาสูบ ระบบการปลูกพืชเป็นการปลูกพืชอย่างต่อเนื่อง คือ ปลูกข้าวในฤดูฝน ปลูกถั่วเหลือง และยาสูบในฤดูแล้ง เกษตรกรมีการใช้ปัจจัยภายนอกมาใช้ในการเกษตรมากโคยไม่คำนึงถึงต้นทุน ในการผลิตและการเสื่อมของคิน ซึ่งบางปัจจัยไม่จำเป็นต่อการผลิตพืชนั้นๆ ทำให้ต้นทุนสูง มี สารพิษตกค้างในคิน คินเสื่อมสภาพ คินแข็ง คินเป็นกรค ปัญหาของเกษตรกรค้านการผลิต คือ ราคาผลผลิตตกต่ำ เนื่องจากมีพ่อค้ามารับซื้อ ไม่มีอำนาจการต่อรอง พืชที่มีต้นทุนการผลิตมากที่สุด

คือ ข้าว รองลงมา คือ ถั่วเหลืองและยาสูบ โคยเกษตรกรมีรายได้จากการขายผลผลิตจากพืชทั้ง 3 ชนิด

ประเมินความยั่งยืนในการใช้ที่คินภายใต้ระบบผลิตทางการเกษตร โดยใช้ตัวชี้วัค ค้านเสรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรการเกษตร เมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัดทั้ง 9 ตัว พบว่าเกษตรกร ประสบปัญหาค้านทางเสรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ครัวเรือนสุทธิ รองลงมาคือประสบปัญหาค้านสังคม ได้แก่ กรรมสิทธิ์ในที่คินและจำนวนแรงงานในครัวเรือน และปัญหาค้านทางทรัพยากรการเกษตร ได้แก่ ความเพียงพอของน้ำ จากการประเมินระดับความอุคมสมบูรณ์ของคิน พบว่าในพื้นที่ศึกษามี ระดับความอุคมสมบูรณ์ของคินอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อประเมินความยั่งยืนภายใต้ระบบการผลิต แบบซ้ำซาก พบว่า ค่าร้อยละความยั่งยืน ณ ปัจจุบัน เทียบกับค่าร้อยละความยั่งยืนในอุคมคติ มีค่า เท่ากับร้อยละ 66.4 ซึ่งสะท้อนให้เห็นความยั่งยืนอยู่ในระดับปานกลาง

Title Sustainability of Landuse Under Intensive Cropping

System: A Case Study of Farmers in Kaad Hound

Village, Mae Rim District, Chiangmai Province

Author Miss Thippawan Ponpakdee

Degree of Master of Science in Sustainable Land Use and Natural

Resource Management

Advisory Committee Chairperson Associate Professor Banpote Tantiseri

ABSTRACT

A study on sustainability of landuse under intensive cropping system was conducted in a case study of farmers in Kaad Hound Village, Mae Rim District, Chiang Mai Province. The objectives of this study were: 1) to study the opinion of farmers towards production factors causing intensive cropping system; 2) to investigate the system of agricultural production by farmers; and 3) to evaluate the sustainability of landuse under agricultural production system, by using the economic, social and agricultural resources indicators derived from interviewing 86 farmers in the area.

Result of the study on farmers' opinion to production factors that consisted of land, capital, labor and farmers leading towards intensive cropping system, showed that land factor had a very low effect to the intensive cropping system (44.1%). Meanwhile, capital, labor and farmer factors had moderate effects (52.3, 52.3 and 50.8, respectively).

Agricultural production by farmers at Kaad Hound village included growing of rice, soy bean and tobacco, with rice as the main crop. The rice varieties which farmers preferred to cultivate were Sanpatong 1 and Kor Khor 6, which they sold and kept for household consumption. The second main crop was soybean, which they grew together with tobacco for cash cropping. They have intensively cultivated their crops, growing rice in rainy season while growing soybean and tobacco in dry season. External factors and inputs were used for agricultural production without considering investment fund and land deterioration. Some factors were considered unnecessary for such production as it increased capital fund, contamination of

chemicals in soil, soil degradation, and increase of hard soil and acidic soil. Problems that farmers faced were lower price of agricultural products, lack of marketing and lack of bargaining power.

Evaluation of sustainability of landuse under intensive cropping system was done by using economic, social and agricultural resource indicators. In this study, when considering 9 indicators, it was found that farmers were faced with economic problem of household income, followed by social problem on land tenure and number of household labor, and agricultural resources problem on the sufficient amount of water. From the evaluation of soil fertility in the study area, it was found that fertility of soil was at a moderate level. Regarding the sustainability of landuse under intensive cropping system, percentage of sustainability at present was 66.4. which reflected sustainability at a moderate level.